

[Asger Jensen.]

Jensen nu fremkom med om hele sagen. De gav jo stærkt udtryk for, at der var en urimelighed i det foreliggende lovforslag. Jeg tror, befolkningen i almindelighed vil være enig i dette synspunkt: når man kan give understøttelse indtil fire femtedele af den normale løn, så er det en rimelig ordning og en god ordning; at give noget derudover ville være en urimelighed. Altså er det en urimelighed, at man har stillet dette lovforslag, og mit parti kan ikke tiltræde det.

Rager: Det lovforslag, der her er fremsat, er efter mit partis anskuelse, således som situationen nu ligger, absolut overflødig. Jeg kan bekræfte den højtærede ministers udtalelser om de forhandlinger, der har fundet sted i arbejdsnævnet, hvoraf jeg har den ære at være medlem. Ved disse forhandlinger er kassernes repræsentanter og repræsentanter for alle politiske partier enedes om den efter min mening naturlige og rigtige fordeling af det beløb, der skal beregnes som brændselshjælp for hver enkelt dag. Jeg kan også sige, at under de forhandlinger, der har været ført, har vi mødt en ganske overordentlig velvilje fra både den højtærede minister og ministeriet i det hele taget. Det forekommer mig, at den ordning, vi har fået, er en særdeles god ordning, som nu er blevet afrundet ved, at brændselshjælpen er inde under den almindelige understøttelse, man har krav på at få; den regnes ud, den behandles på samme måde. Derfor tror jeg, at det, der er opnået, er det helt rigtige, og jeg anbefaler derfor det kommunistiske parti at vise så megen saglighed, at det selv trækker sit ændringsforslag tilbage. Det ville virkelig for en gang skyld klæde det.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker først for de udtalelser, der faldt fra de ærede ordførere, og som har givet udtryk for tilfredshed med den definition, som ministeriet og arbejdsnævnet sammen er nået til vedrørende brændselshjælpens placering.

Jeg skal kun svare på det spørgsmål, som den ærede ordfører for forslagsstillerne rettede til mig om, hvorvidt jeg kunne afgive nogen erklæring om, at alle, efter at cirkulæret nu har fået den form, det har fået, vil falde ind under bestemmelserne om modtagelse af brændselshjælp. En sådan erklæring kan jeg ikke afgive, idet jeg kan henholde mig til, hvad det ærede medlem hr. Einer-Jensen og andre allerede har sagt, at det ville man heller ikke få under andre forhold, hvis indtægterne var for store og man havde

mulighed for at få hjælp på anden vis. En sådan erklæring er det mig derfor ikke muligt at give. Jeg er imidlertid sikker på, at dette, at vi har fået indarbejdet brændselshjælpen i selve arbejdsløshedsforsikringen, er et overordentligt stort fremskridt, som nok skal vise sig at vinde stor tilfredshed hos de mange personer, som man på denne måde i en vanskelig tid kan komme til hjælp.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lynnerup Nielsen): Jeg er ikke i den situation at kunne takke nogen af ordførerne for tilslutning til det lovforslag, vi har stillet. Naturligvis indrømmer jeg, at loven om brændselshjælp er en hjælp af betydning, vi har da også stemt for den, men på den anden side er vi ikke tilfredse, før der kan gives nogen sikkerhed for, at alle, hvis ledighed har det fornødne omfang, kan komme i betragtning med hensyn til udbetaling af brændselshjælp, og det ville de kunne komme i det øjeblik, man vedtog det lovforslag, som jeg på mit partis vegne har stillet her.

Det ærede medlem hr. Einer-Jensen sagde, at hvis vi, specielt jeg, gik ind i vort lønkammer, måtte vi indrømme, at her var der opnået noget af det helt rigtige. Jeg indrømmer, det er et fremskridt, men jeg henstiller til det ærede medlem hr. Einer-Jensen, at han så går ind i sit lønkammer og tænker på, at der virkelig skal findes kvinder, dårligt lønnede, iøvrigt de dårligst lønnede i arbejderklassen, der ikke kommer i betragtning her, og det er dem, der har de største forsørgerbyrder. Så længe noget sådant uretfærdigt opretholdes, er der grund for os til at stille det forslag, vi her har stillet, og derfor må jeg naturligvis på mit partis vegne fastholde det foreliggende lovforslag og kan altså ikke imødekomme det ærede medlem hr. Ragers henstilling.

(Kort bemærkning).

Einer-Jensen: Jeg må sige til det sidste, det ærede medlem sagde, at nu skal vi vælge. Det, der er spørgsmålet, er: Skal vi sikre de arbejdsløse frem i tiden en brændselshjælp? Det er det, vi har gjort ved loven. Skal man følge det ærede medlems forslag, kan vi komme i den situation, at alle arbejdsløse kan oppebære i brændselshjælp o. s. v. en højere understøttelse end dagpengene eller i alt fald op imod det samme beløb. Hvad vil det betyde, ærede medlem? Det vil ganske simpelt betyde, at så rejses der strid om dette forhold, og så vil bestemmelserne en skønne dag blive ændret og måske taget